

Bruksela, 24 listopada 2023 r.  
(OR. en)

15924/23

LIMITE

EPPO 46  
COPEN 413  
FIN 1229  
GAF 40  
CSC 541

**NOTA**

|          |                                                                                                   |
|----------|---------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Od:      | Prezydencja                                                                                       |
| Do:      | Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada                                                            |
| Dotyczy: | Prokuratura Europejska (EPPO)<br>– Analiza funkcjonowania EPPO<br>– Stosunki z organami krajowymi |

Delegacje otrzymują w załączeniu wyżej wymienioną notę prezydencji.

**Wprowadzenie**

W związku z przyjęciem rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (dalej „EPPO”) 1 czerwca 2021 r. EPPO rozpoczęła działania operacyjne.

W art. 119 ust. 1 rozporządzenia stwierdza się, że Komisja ma zlecić przeprowadzenie oceny wykonania i wpływu rozporządzenia, a także skuteczności i efektywności Prokuratury Europejskiej i jej metod działania. Art. 119 ust. 2 przewiduje z kolei, że Komisja ma przedłożyć wnioski ustawodawcze, jeżeli uzna, że konieczne są dodatkowe lub bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia EPPO, jej funkcji lub procedury mającej zastosowanie do prowadzonych przez nią działań, w tym transgranicznych postępowań przygotowawczych. Sprawozdanie z oceny wykonania i wpływu rozporządzenia ma zostać przedstawione nie później niż 1 czerwca 2026 r., czyli pięć lat po rozpoczęciu przez EPPO działań operacyjnych.

Na nieformalnym posiedzeniu CATS, które odbyło się 8 września 2023 r. w Madrycie, uczestnicy wymienili poglądy na temat współpracy między krajowymi organami wymiaru sprawiedliwości a Prokuraturą Europejską.

Na posiedzeniu CATS 17 listopada 2023 r. Komisję poproszono o przedstawienie głównych ustaleń ze studium dotyczącego rozporządzenia w sprawie EPPO, które zleciła w 2022 r. Samo studium rozesłano po tym posiedzeniu. Komisja podkreśliła, że wnioski ze studium niekoniecznie są odzwierciedleniem poglądów Komisji i że nie zastępują sprawozdania z oceny przeprowadzanej w oparciu o art. 119 rozporządzenia, jednak zostaną w nim wykorzystane.

Początkowo studium miało dotyczyć przede wszystkim zgodności krajowych przepisów państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy z rozporządzeniem w sprawie EPPO, potem jednak jego zakres rozszerzono o pewne kwestie dotyczące efektywności i skuteczności działań EPPO wynikające z samego tekstu rozporządzenia, niezależnie od wdrażania go przez państwa członkowskie. Jeśli chodzi o metodologię, zastosowano dwa różne podejścia. Aby ocenić przepisy krajowe, podmiot przeprowadzający studium zgromadził dane z 22 uczestniczących państw członkowskich przy wsparciu zespołu krajowych ekspertów prawnych, którzy odbyli również rozmowy z prokuratorem europejskim lub delegowanym prokuratorem europejskim z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego. Krajowi eksperci prawni sporządzili tabele korelacji oraz krajowe sprawozdania podsumowujące, które dają obraz krajowych ram prawnych i ich zgodności z rozporządzeniem. Aby ocenić kwestie skuteczności związane z samym rozporządzeniem, podmiot przeprowadzający studium dokonał badania źródeł wtórnych i odbył rozmowy z personelem EPPO w Prokuraturze Centralnej i na szczeblu zdecentralizowanym. W studium skupiono się na niektórych przepisach rozporządzenia w sprawie EPPO, analizując z jednej strony przepisy krajowe, a z drugiej – kwestie związane z samym rozporządzeniem. Jeśli chodzi o zgodność przepisów krajowych z rozporządzeniem w sprawie EPPO, okazało się, że głównymi obszarami budzącymi wątpliwości są: rola sędziów do spraw postępowań przygotowawczych lub innych krajowych organów w kontekście postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO, niezależność EPPO, zgłaszanie, rejestrowanie i sprawdzanie informacji oraz rozstrzyganie sporów o właściwość. Jeśli chodzi o kwestie związane z tekstem samego rozporządzenia, głównymi obszarami budzącymi wątpliwości są: właściwość rzeczowa EPPO, przysługujące jej prawo do przejęcia sprawy, transgraniczne postępowania przygotowawcze oraz szersza analiza niezależności EPPO.

Ze studium wynika, że w niektórych uczestniczących państwach członkowskich przepisy krajowe mogą nie być w pełni zgodne z rozporządzeniem, przez co EPPO może nie być w stanie właściwie sprawować swoich funkcji. W oparciu o te ustalenia Komisja stwierdziła, że nawiąże z państwami członkowskimi kontakty dwustronne, by przedyskutować ewentualne problemy związane z brakiem zgodności i sposoby ich rozwiązania.

Ustalenia ze studium powinny jeszcze omówić organy przygotowawcze Rady.

Zdaniem prezydencji w tym czasie i bazując na tym studium należy podsumować pierwsze dwa i pół roku działań operacyjnych EPPO i przeanalizować zgromadzone doświadczenia, w szczególności jeśli chodzi o stosunki między EPPO a organami krajowymi. Stosunki te mają zasadnicze znaczenie dla sprawnego funkcjonowania EPPO. Obejmują one kwestie, takie jak odpowiednie zasoby, dostępność wyspecjalizowanych śledczych, kanały komunikacji i zgłaszania, podział kompetencji itp. Większością tych aspektów zajęto się w ramach rozporządzenia w sprawie EPPO, jednak obecnie zgromadziliśmy już doświadczenia z jego wdrażania i związanych z nim wyzwań.

### **Zagadnienie dla ministrów**

W tym kontekście ministrowie są proszeni o to, by przedstawili swoje poglądy na temat stosunków między ich organami krajowymi a EPPO, wskazując ewentualne trudności lub braki napotkane od momentu rozpoczęcia działalności przez EPPO, a także ewentualne obszary wymagające poprawy.